

Hoofdstuk 66

Asmahaël en de tijger

1. En nu liepen de vaders rustig voort over een schaduwrijke weg onder cederbomen en palmen in de richting van de middag en waren tijdens deze reis, die ongeveer een uur gaans duurde, goed gehumeurd en loofden en prezen Mij in hun harten; want zij hadden volop te zien, omdat de natuur geheel doorzichtig voor hun door Mijn woord gesterkte ogen was geworden.
2. (N.B. Ongeveer op de wijze van aanschouwelijk voorstellen zoals jullie op het gebied van de geheimen der natuur* (* Geheimen der natuur, Uitg. De Ster en ten dele in Himmelsgaben, Lorber Verlag.) iets werd gegeven!)
3. En toen zij halverwege waren, zie, toen bleef Asmahaël plotseling staan, durfde niet ook nog maar één stap te verzetten of verder te gaan en hij sidderde over zijn gehele lichaam.
4. Henoch vroeg hem meteen: "Asmahaël, wat is er met je, dat je jonge ledematen je hun dienst weigeren? Wijs ons gerust aan of je gevaar ziet, of dat een ander euvel zich voorgedaan heeft; want zie, wij lopen op de weg des Heren en de Heer is met ons, zoals wij met Hem zijn! Deel ons daarom getrouw mede wat zo sterk belemmerend op je inwerkt! Amen."
5. Toen ontspande Asmahaël zich en zei nog steeds zeer benauwd: "O vaders der vaders der aarde en ook jij, wijze Henoch! Kijk, daar een klein stukje voor ons zie je een machtige, grimmige tijger! Reeds ontbloot hij begerig zijn tanden en spant zijn dodelijke klauwen tot een krachtige sprong om mij te grijpen en aan stukken te scheuren, om mijn bloed te drinken en mijn vlees te eten! Wam de wachter van de heilige hoogten is nimmer te kalmeren in zijn verschrikkelijke razernij; ja van een dergelijke waakzame, nooit aflatende grimmigheid vindt men op aarde zijns gelijke niet!
6. O vaders der vaders der aarde, wijk terug, opdat ook jullie niet met mij te gronde gaan en laat mij als reddend offer door deze machtige tijger grijpen, opdat jullie heilige leven in God zo gespaard mag worden! O red, red jezelf, waardige, machtige vaders!"
7. En zie, toen zagen de vaders een eindje verderop wat Asmahaël zo erg bang maakte.
8. Adam zei echter tegen Henoch: "Luister Henoch! Ga daar naartoe en breng de grimmige wachter hierheen, zodat de angstige Asmahaël vertrouwd kan raken met Gods kracht in de mens, waardoor deze tot heer over de natuur gesteld werd en alle schepselen hem moeten gehoorzamen! Amen."
9. En meteen ging Henoch naar de tijger; deze wierp zich ogenblikkelijk voor Henoch neer, terwijl hij over zijn hele lichaam sidderde.
10. En Henoch zei met luide stem tegen de tijger: "Sta op, woedend dier met je sterke spieren! Ga naar Asmahaël en buig je krachtige nek voor jouw heer, opdat hij door jou behoedzaam gedragen zal worden aan mijn en Adam's zijde en wel naar de middag, dan rust, - vervolgens naar de avond, dan rust, - dan naar middernacht, dan rust, - en dan tenslotte naar Adam's woning en dan volledige rust, jouw loon en je uiteindelijke bestemming! Amen."
11. En zie, meteen stond de machtige tijger op in al zijn kolossale grootte, ging heel deemoedig aan Henochs zijde naar Asmahaël toe en deed wat hem bevolen was.
12. (N.B. Deze soort reusachtige tijgers bevinden zich heden ten dage nog slechts in enige oerwouden, in het midden van het Afrikaanse hooggebergte, alsmede hoogst zeldzaam, in dat van Azië.)
13. Toen Asmahaël dat zag werd hij geheel stom van verwondering en kon niet spreken en nauwelijks op de been blijven; want nu werd voor zijn ogen onthuld, hetgeen zijn moeder hem eens vertelde, wat zij in een droom gezien had. Want zijn moeder was op haar manier godvruchtig en moest haar

vroomheid samen met haar echtgenoot op de meest schandelijke wijze met de dood bekopen, omdat zij geweigerd had Lamech als de allerhoogste god te aanbidden, nadat zij tevoren de grote genade ondervonden had door Lamechs minste wapenknechten gewelddadig gedurende een hele nacht op de meest geile en meest onnatuurlijke manier beslapen te worden.

14. En daar ook haar echtgenoot een dergelijke dankzegging boos weigerde, werden ook bij hem in levende lijve de darmen met ijzeren haken uit zijn buik gerukt.

15. Vanwaar Lamech dergelijke werktuigen opeens verkreeg, zal ter gelegener tijd bekendgemaakt worden.

16. En zie, daar Asmahaël zich nu vermande, zei hij vol warmte: "O machtige vaders der vaders der aarde, niet jullie lijfelijke grootte en kracht was in staat zo'n reusachtig, verscheurend dier te temmen; waarlijk niet, slechts een God, ja een machtige God is het, die iets dergelijks door je geheiligde harten kan doen! Hem zij dank, Hem zij lof, Hem zij prijs en eer, ja een heilige eer zij de machtige, allerheiligste Vader van zulke grote, verheven, machtige kinderen! Amen."

17. En Adam loofde hem vanwege zijn juiste erkennen van de liefde tot God en omdat hij alleen Mij eerde.

18. Henoeh tilde hem nu op de nek van het dier en het droeg zijn heer behoedzaam en vol zorg aan Henoehs zijde.

19. En zo ging de stoet verder over de geurige, beschaduwde weg en geen hindernis vormde meer een belemmering voor de stoet. Toen zongen de vogeltjes heel opgewekt, zich op de takken wiegend en ze zongen profeterend voor de mensen een mooi klinkend liedje, - een liedje van de Mens der mensen, dat zongen de opgewekte vogeltjes voor Hem.